

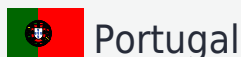
Hem > ... > Domstolsförfaranden > Tvistemål > Delgivning Av Rättsliga Handlingar > Portugal

Delgivning av rättsliga handlingar

Innehåll inlagt av

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning av handlingar" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

Genom delgivning (*citação*) görs personer (svarande, käre, den part mot vilken verkställighet begärs) uppmärksamma på att en stämningsansökan har ingetts mot dem. Härvid kallas de för första gången att inställa sig för att kunna försvara sig. Delgivning används också för att uppmana en person som har ett intresse i målet, men som inledningsvis inte intervenerat, att inställa sig för första gången för att intervensera tillsammans med käranden eller svaranden (artikel 219.1 i [civilprocesslagen \(Código de Processo Civil\)](#)).

Underrättelse (*notificação*) används för att kalla personer till domstol eller informera dem om något (artikel 219.2 i [civilprocesslagen](#)).

De särskilda bestämmelserna om delgivning och underrättelse finns i volym II, avdelning I, kapitel II, avsnitt II i civilprocesslagen. Syftet med dessa regler är att säkerställa att delgivningen faktiskt når adressaten och, om denne är part i förfarandet, att garantera rätten till försvar.

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

Den information som avses i artikel 227 i [civilprocesslagen](#) delges.

Den information som avses i artikel 220 i [civilprocesslagen](#) meddelas.

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

I pågående förfaranden kan delgivning och underrättelse i allmänhet ske av stämningsmän, exekutionstjänstemän eller den juridiska företrädaren för en av parterna, beroende på vilken form av underrättelse/delgivning som avses i svaret på fråga 5.

4 Adressförfrågningar

4.1 Försöker den tillfrågade myndigheten i medlemsstaten på eget initiativ ta reda på var den person som ska delges handlingarna befinner sig om den adress som anges inte stämmer? Se även anmälan enligt artikel 7.2 c i förordningen om delgivning av handlingar

Ja. Exekutionstjänstemännen är enligt portugisisk lag skyldiga att vidta alla nödvändiga åtgärder och steg för att delgivningen ska utföras (artikel 226.1 i [civilprocesslagen](#)).

Om exekutionstjänstemännen inte kan delge underrättelse ska de konsultera information som finns elektroniskt tillgänglig hos andra myndigheter för kontroll av om personen i fråga har flyttat och för att fastställa aktuell

adress för den som ska delges (artikel 236.1 i [civilprocesslagen](#)).

Vid tillämpningen av artikel 7.2 c gäller följande för de olika mottagande organen:

Den allmänna avdelningen (*Juízo de Competência Genérica*) eller den lokala tvistemålsavdelningen (*Juízo local cível*), om sådan finns, vid behörig distriktsdomstol. För att delge handlingar när den adress som anges i framställningen om delgivning inte är korrekt tillämpar det mottagande organet den nationella lagstiftningen på liknande fall i inhemska tvister, dvs. de relevanta bestämmelserna i artiklarna 226 och 236 i den portugisiska civilprocesslagen.

Exekutionstjänstemän (Sammanslutningen av juridiska ombud och exekutionstjänstemän (*Ordem dos Solicitadores e dos Agentes de Execução* - OSAE)): Framställningar görs till adressregister eller andra databaser, om sådana register eller databaser finns, för att hitta den nya adressen till den person som ska delges.

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

Nej. Denna möjlighet finns endast för nationella myndigheter och enheter.

4.3 Vilken typ av hjälp med adressförfrågningar från andra medlemsstater tillhandahåller medlemsstatens myndigheter enligt artikel 7.1 i förordningen om delgivning av handlingar? Se även anmälan enligt artikel 7.1 i förordningen om delgivning av handlingar

Vid tillämpning av artikel 7.1 är följande den utsedda myndighet som de sändande organen kan göra framställningar till om fastställande av adressen till den person som delgivningen är avsedd för:

generaldirektoratet för rättskipning (*Direção-Geral da Administração da Justiça*)

Av. D. João II, No 1.08.01 D/E, Pisos 0, 9-14

PT - 1990-097 LISSABON

Tfn (+ 351) 217906500 - (+ 351) 217906200/1

Fax: (+ 351) 211545116 - (+ 351) 211545100

E-postadress: correio@dgaj.mj.pt

Webbplats: <https://dgaj.justica.gov.pt/>

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 7)?

I praktiken fastställs förfarandet för delgivning av en handling med en person i artikel 225 i [civilprocesslagen](#).

I praktiken fastställs förfarandet för delgivning av en handling med en person genom offentliggörande i artikel 240 i [civilprocesslagen](#).

I praktiken sker underrättelse på följande sätt:

- Förfarandet för att underrätta parter som utser ett juridiskt ombud fastställs i artikel 247 i [civilprocesslagen](#).
- Förfarandet för att underrätta parter som inte utser ett juridiskt ombud fastställs i artikel 249 i [civilprocesslagen](#).
- Förfarandet för att underrätta tredje man fastställs i artikel 251 i [civilprocesslagen](#).
- Förfarandet för att underrätta åklagarmyndigheten fastställs i artikel 252 i [civilprocesslagen](#).
- Förfarandet för delgivning av domstolsbeslut fastställs i artikel 253 i [civilprocesslagen](#).

- Delgivningsförfarandet i en rättshandling fastställs i artikel 254 i [civilprocesslagen](#).
- Förfarandet för delgivning mellan juridiska ombud fastställs i artikel 255 i [civilprocesslagen](#).
- Förfarandet för enskild delgivning fastställs i artikel 256 i [civilprocesslagen](#).

Förutom delgivning av handlingar vid en viss tidpunkt som anges i punkt 7 föreskrivs det i portugisisk nationell lagstiftning inte några andra alternativa metoder.

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

Ja. Ja. Följande genomförs företrädesvis genom elektronisk överföring via domstolarnas datasystem:

- Anmälningar till åklagarmyndigheten (artikel 252.2 i [civilprocesslagen](#)).
- Till juridiska ombud (artikel 248.1 i [civilprocesslagen](#)).
- Till advokater och exekutionstjänstemän (artikel 31.1 i ministerförfordningen (*Portaria*) om [elektronisk handläggning av domstolsförfaranden](#)).

När storleken på den rättegångshandling som ska inges är oförenlig med elektronisk överföring (artikel 10.1 i ministerförfordningen om [elektronisk behandling av domstolsförfaranden](#)) eller om de handlingar som ska översändas endast finns på fysiska medier (artikel 144.11 i [civilprocesslagen](#)), eller om målet inte kräver att ett juridiskt ombud utses och parten inte har utsett ett ombud (artikel 144.7 i [civilprocesslagen](#)), eller i fall av motiverade hinder (artikel 144.8 i [civilprocesslagen](#)):

- Rättegångshandlingar kan lämnas in till domstolens kansli, skickas per post eller fax (artikel 144.7 och 144.8) i [civilprocesslagen](#)).
- Inlagor kan delges med mottagningsbevis, per post eller per fax.

Dessa regler är tillämpliga på civilrättsliga eller handelsrättsliga tvister vid förstainstansrätter. De gäller även för vissa ärenden inom notariers behörighet (exempelvis arvsfrågor) eller registratorer vid folkbokföringsmyndigheten (familjeärenden där avtal finns).

6.1 Vilken typ av elektronisk delgivning i den mening som avses i artikel 19.1 i förordningen om delgivning av handlingar finns tillgänglig i medlemsstaten när delgivning ska ske direkt med en person som har en känd delgivningsadress i en annan medlemsstat?

Portugal föreskriver ännu inte att handlingar ska delges/delges elektroniskt på en känd adress i en annan medlemsstat.

6.2 Har medlemsstaten i enlighet med artikel 19.2 i förordningen om delgivning av handlingar angett ytterligare villkor som krävs för att den ska godta elektronisk delgivning per e-post enligt artikel 19.1 b i samma förordning? Se även anmälan enligt artikel 19.2 i förordningen om delgivning av handlingar

I portugisisk nationell lagstiftning föreskrivs inte att handlingar ska delges/delges elektroniskt via e-post, utom i de fall av hinder som avses i fråga 6.

7 Indirekt delgivning

7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?

Ja. I portugisisk rätt föreskrivs även delgivning av handlingar vid en fastställd tidpunkt i enlighet med artikel 232 i [civilprocesslagen](#).

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

Delgivning med post anses ha skett den dag då mottagningsbeviset visas vara undertecknat (artikel 230 i [civilprocesslagen](#)).

Personlig delgivning av exekutionstjänstemän eller förrättningsmän och den delgivning som begärts av juridiska ombud anses ha verkställts den dag delgivningen bekräftas ha skett (artikel 231.3 i [civilprocesslagen](#)).

Delgivning genom anslag anses ha verkställts det datum som anges på anslaget (artikel 232.4 i [civilprocesslagen](#)).

7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

Vid delgivning eller delgivning via rekommenderat brev – med eller utan mottagningsbevis – lämnas ett mottagningsbevis i brevlådan om postpersonalen inte påträffar någon på den angivna adressen. Genom mottagningsmeddelandet informeras adressaten om att brevet har lämnats på postkontoret, med angivande av adress, öppettider och tidsfrist för insamling (artikel 228 i [civilprocesslagen](#)).

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

När delgivningen sker per post och mottagaren vägrar att ta emot brevet eller att underteckna mottagningsbeviset, anses delgivning ha verkställts på följande sätt och under följande omständigheter:

- Genom ett meddelande från postpersonalen som intygar att den fysiska personen, företrädaren för den juridiska personen eller dennes anställda vägrar att underteckna mottagningsbeviset eller ta emot brevet (artiklarna 228.6 och 246.3 i [civilprocesslagen](#)).
- Om parterna har rätt att komma överens om delgivningsadress ska det förfarande som anges i artikel 229.3 och 229.4 i [civilprocesslagen](#) följas.

När delgivningen sker personligen av exekutionstjänstemannen eller förrättningsmannen, och delgivningsmottagaren vägrar att underteckna delgivningskvittot eller ta emot stämningen, anses delgivningen verkställd och i det fallet

- informerar exekutionstjänstemannen eller förrättningsmannen delgivningsmottagaren om att stämningen finns att hämta på domstolskansliet, och anger detta samt delgivningsmottagarens vägran att ta emot den i intyget om delgivning (artikel 231.4 i [civilprocesslagen](#)).
- Delgivningsmottagaren informeras dessutom per rekommenderat brev ännu en gång av domstolskansliet om att en kopia av ansökan genom vilken talan väcks samt åtföljande handlingar finns att hämta på domstolskansliet (artikel 231.5 i [civilprocesslagen](#)).

Om vägran är berättigad anses delgivningen inte ha verkställts. Detta gäller när delgivningsmottagaren inte har påträffats eftersom han eller hon inte bor eller har sitt säte på den angivna adressen, eller när en tredje part förklarar sig inte kunna överlämna brevet.

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 18 i förordningen om delgivning av handlingar)

8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i

medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 18 i förordningen om delgivning av handlingar), överlämnar posttjänstemannen i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämna handlingen till en annan person på samma adress?

När delgivningen eller underrättelsesdelgivningen sänds från utlandet per post, med mottagningsbevis, kan det portugisiska postverket leverera brevet och handlingarna till delgivningsmottagaren eller till tredje part som befinner sig på samma adress som förklarar sig kunna överlämna brevet till mottagaren.

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 18 i förordningen om delgivning av handlingar äga rum om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen?

Se svaret på fråga 7.3.

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

Adressaten har åtta dagar på sig att hämta handlingarna från postkontoret. Adressaten informeras om denna period och om att handlingarna kan hämtas på postkontoret genom ett mottagningsmeddelande som posttjänsten lämnar i brevlådan när postpersonalen inte hittar någon i hemmet.

(Artikel 228 i [civilprocesslagen](#))

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

Ja. Vid delgivning utgör mottagningsbeviset, intyget om delgivning eller meddelandet om delgivning bevis för att delgivningen verkligen har genomförts.

När det gäller delgivning ska upptagandet av bekräftelsen, registreringen av brevet eller den akt eller det protokoll som upprättats under förfarandet utgöra ett skriftligt bevis på att delgivningen har skett.

När det gäller delgivning eller delgivning genom elektronisk dataöverföring intygar domstolarnas datasystem datum och tidpunkt för utfärdandet (artikel 13 a i den ministerförordning som reglerar [elektronisk behandling av domstolsförfaranden](#)).

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen (t.ex. om handlingen delges med en tredje part)? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

Kan delgivningen inte utföras innebär detta framför allt att hela processen upphävs från och med ansökan genom vilken talan väcks, som dock fortsatt är giltig (artikel 187 i [civilprocesslagen](#)).

Underlåtenhet att delge ska anses inträffa i de fall som anges i artikel 188.1 i [civilprocesslagen](#)

Denna ogiltighet kan endast anses korrigerad om svaranden eller allmänna åklagarmyndigheten (när denna är part i målet) ingriper i förfarandet utan att omedelbart påpeka avsaknaden av delgivning (artikel 189 i [civilprocesslagen](#)).

Delgivning är också ogiltig om de formaliteter som föreskrivs i lag inte har iakttagits (artikel 191 i [civilprocesslagen](#)).

De allmänna bestämmelserna om rättsakters ogiltighet fastställs i artikel 195 i [civilprocesslagen](#)

11 Om adressaten vägrar att ta emot en handling på grund av språket den är skriven på (artikel 12 i förordningen om delgivning av handlingar) och den domstol eller myndighet som handlägger det rättsliga förfarandet vid en kontroll kommer fram till att vägran inte var motiverad, finns det något särskilt rättsmedel för att överklaga detta beslut?

Ja, adressaten kan överklaga domstolsbeslutet genom att överklaga till behörig appellationsdomstol (*Tribunal da Relação*).

12 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket? Finns det någon skillnad mellan fall då handlingen ska delges enligt nationell rätt och fall då begäran om delgivning har sitt ursprung i en annan medlemsstat? Se även anmälan enligt artikel 15 i förordningen om delgivning av handlingar rörande delgivning av handlingar från en annan medlemsstat

Ja, i vissa fall. Kostnaden för delgivning och underrättelse beräknas i beräkningsenheter.

År 2024 var beräkningsenhetens värde 102 EUR.

Därmed gäller följande:

- Delgivning och personlig delgivning från exekutionstjänstemännens sida kostar 0,5 beräkningsenheter om de blir framgångsrika och 0,25 beräkningsenheter när de misslyckas (tabell VII i bilagan till [ministerförordning nr 282/2013 av den 29 augusti 2013](#), med hänvisning till artikel 50.1 i samma rättsakt).
- Delgivning och delgivning personligen eller genom kungörelse utförd av exekutionstjänstemannen kostar 0.5 beräkningsenheter och ingenting om det misslyckas (artikel 9.1 i [förordningen om rättegångskostnader \(Regulamento das Custas Processuais\)](#)).

Det är ingen skillnad om den handling som ska delges kommer från en annan medlemsstat.

Relevant lagstiftning

[Civilprocesslagen](#)

[Elektronisk behandling av domstolsförfaranden](#)

[Förordning om förfarandekostnader](#)

[Ministerförordning nr 282/2013 av den 29 augusti 2013](#)

[Europaparlamentets och rådets förordning \(EU\) 2020/1784 av den 25 november 2020](#)

Slutkommentar

Informationen i detta faktablad är endast allmän och är inte uttömmande. Den är inte bindande för kontaktpunkten, det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område, domstolarna eller någon annan. Informationen befriar aldrig läsaren från att ta del av gällande lagstiftning.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.